Βανέσα Αρχοντίδου & Χριστίνα Φλαμπούρη, δυο Ελληνίδες στο δρόμο για τις "7 Κορυφές"!

Από **Δημήτρης Τρουπής** | 11-04-2018 09:48 | 1614 Αναγνώσεις | Προσθήκη σχολίου

Η **Βανέσα Αρχοντίδου** και η **Χριστίνα Φλαμπούρη**, είναι δυο Ελληνίδες που έχουν βάλει σαν στόχο ένα φιλόδοξο και συναρπαστικό project, το "**A Woman Can Be**". Μέσα από αυτό θα προσπαθήσουν να αναρριχηθούν στις 7 υψηλότερες κορυφές των 7 ηπείρων του πλανήτη μας και ταυτόχρονα να περάσουν ένα σημαντικό μήνυμα, ωθώντας τους ανθρώπους και κυρίως τις γυναίκες να κυνηγήσουν τα όνειρα τους, όσο δύσκολα και να μοιάζουν αρχικά! Έχουν ήδη ανέβει στις 4 από αυτές. Στο **Kilimanjaro** – Αφρική (Βανέσα 2014, Χριστίνα 2017), στο **Aconcagua** - Νότια

Αμερική (2015, Χριστίνα έως 6.500m), στο **Elbrus** – Ευρώπη (2016) και στο **Mc Kinley** – Βόρεια Αμερική (2017). Μένουν άλλες τρείς, και συγκεκριμένα το **Carstensz Pyramid** (4.884m) στην Ωκεανία το Καλοκαίρι του 2018, το **Vinson Massif** (4.892m) στην Ανταρκτική τον Χειμώνα του 2018 και το **Everest** (8.848m) στην Ασία την Άνοιξη του 2019.

Το **Advendure στηρίζει** έμπρακτα το project της Βανέσας και της Χριστίνας γιατί είναι μια πραγματικά σημαντική προσπάθεια και με καίριο μήνυμα. Συνομιλήσαμε με τα δυο κορίτσια και μέσα από την αποκλειστική τους συνέντευξη που δημοσιεύουμε σήμερα "ξεδιπλώνουν" το κουβάρι του "A Woman can Be", μας μιλάνε για το όραμα τους, τις δυσκολίες τους, μας αναλύουν το μήνυμα που θέλουν να περάσουν, μας ανοίγουν ένα παράθυρο στην προσωπικότητα τους, μας διηγούνται τις καλύτερες και χειρότερες στιγμές της μέχρι τώρα εμπειρίας τους, μας συστήνουν τον άνθρωπο που τις εμπνέει και τις καθοδηγεί και άλλα πολλά ενδιαφέροντα!

[Advendure]: *Δυο συνηθισμένες Ελληνίδες αντιμέτωπες με ένα συναρπαστικό project, το οποίο περνάει ένα σημαντικό μήνυμα. Τι σας ενέπνευσε ώστε να προκύψει το "A Woman Can Be"; Ποια η φιλοσοφία και το όραμα της;*

[Βανέσα & Χριστίνα]: Το "A Woman Can Be" δεν ξεκίνησε σαν φιλοσοφία ή τρανό όραμα. Ήταν για εμάς κάτι απλό. Όταν δειλά δειλά (και μετά από καιρό) αρχίσαμε να αποκαλύπτουμε το όνειρο μας σε περισσότερους ανθρώπους και όχι μόνο στους πολύ στενούς μας φίλους, το "A Woman Can Be" προέκυψε αυθόρμητα, γιατί ήταν η απάντηση σε όλες τις ερωτήσεις που μας έκαναν. Έχει μια γυναίκα τη δύναμη που χρειάζεται για να ανεβεί στις 7 υψηλότερες κορυφές του κόσμου; Πως μπορεί μια μητέρα να αποχωρίζεται τα παιδιά της για να ανέβει στα βουνά; Πως συνδυάζεται η δουλειά σε μια εταιρεία με την ορειβασία;

Η απάντηση είναι "A Woman can Be ..." και αλπινίστρια και μητέρα και εργαζόμενη χωρίς να πρέπει να θυσιάσει κάποιον από αυτούς τους ρόλους. Βέβαια δεν είναι θέμα γυναίκας ή άνδρα το ότι όλοι μπορούμε να ονειρευόμαστε και να προσπαθούμε να ισορροπούμε μεταξύ των ρόλων μας στη ζωή ισχύει και για τα δυο φύλα απλά εμείς απαντάμε ως γυναίκες στα ερωτήματα αυτά.

[Advendure]: *Η συνολική δοκιμασία περιλαμβάνει την ανάβαση των 7 υψηλότερων κορυφών των 7 ηπείρων του πλανήτη μας. Μέχρι στιγμής έχετε κατακτήσει τις τέσσερις από αυτές, ενώ απομένουν τρείς. Θα ήταν νομίζω πολύ όμορφο να μας περιγράψετε μια ξεχωριστή εικόνα ή βίωμα που λατρέψατε, από κάθε μια από αυτές που έχετε ανεβεί.*

[Βανέσα]: Στο Κιλιμάντζαρο πήγα το 2014, δεν είχαμε γίνει ακόμα ομάδα με τη Χριστίνα και για μένα δεν ήταν ακόμα κομμάτι του στόχου. Είχα πάει λοιπόν σαν καλοκαιρινή ανάβαση με τον άντρα μου και μας εντυπωσίασαν οι γελαστοί άνθρωποι που μας συνόδευαν και τραγούδαγαν στα Σουαχίλι το τραγούδι του βουνού.

Το 2015 στην Αργεντινή στην αποστολή με το Νίκο (Μαγγίτση) η ευχάριστη εικόνα που μου έχει μείνει είναι η στιγμή πριν από την κορυφή. Περπατούσαμε πολλές ώρες, αλλά ως συνήθως είχα βάλει το κεφάλι κάτω και προχωρούσα τρίτη στη σειρά μετά το Νίκο και το Φώτη. Δεν είχα καταλάβει ότι ήμασταν τόσο κοντά στην κορυφή όταν με μια "ιπποτική" ladies first κίνηση (χάχα) ο Νίκος σταμάτησε το Φώτη και μου λέει πέρνα... αντικρίζοντας την κορυφή συγκινήθηκα τόσο που δάκρυσα από χαρά.

[Χριστίνα]: (Όπως συνηθίζω να λέω σαν ομάδα έχουμε κατακτήσει 4 αλλά εγώ 3,5 καθώς στην Αργεντινή δεν ολοκλήρωσα την προσπάθεια μου λόγω μιας άσχημης γαστρεντερίτιδας)

Ντενάλι: Η στιγμή της κορυφής ήταν ξεχωριστή, έπιασα το χέρι της Βανέσας και κάναμε μαζί το βήμα στην κορυφή. Στιγμή έντονης συγκίνησης και χαράς και μια επισφράγιση της κοινής μας προσπάθειας.

Κιλιμάντζαρο: Στο Κιλιμάντζαρο αποφάσισα να πάω με την Σοφία και τον Μάκη, δύο φίλους με πολύ δύναμη αλλά καμία σχέση με το βουνό μέχρι τότε. Το υψόμετρο "χτύπησε" τον Μάκη και ήμασταν έτοιμοι να εγκαταλείψουμε την προσπάθεια, τελικά καταφέραμε και ανέβηκε όλη η παρέα στην κορυφή. Στην κορυφή λοιπόν ξεκινήσαμε να τραγουδάμε όλοι μαζί ένα δικό μας τραγούδι/σύνθημα για το ταξίδι μας στο Κιλιμάντζαρο και να χοροπηδάμε στον ρυθμό. Εκείνη την στιγμή τα συναισθήματα ήταν τόσο έντονα, ήταν και οι 2 τους τόσο χαρούμενοι. Είναι ωραίο να μοιράζεσαι τέτοιες εμπειρίες με ανθρώπους που αγαπάς και ακόμα καλύτερο να βάζεις και εσύ το δικό σου λιθαράκι για να έρθει νέος κόσμος κοντά στην φύση και στα βουνά.

Ακονκάγκουα: Αν και ήταν το πρώτο μου ψηλό βουνό, είχα πάρα πολύ καλό εγκλιματισμό επομένως απολάμβανα ιδιαίτερα τις στιγμές χαλάρωσης στα camp. Είναι χαραγμένη έντονα στην μνήμη μου μια μέρα που ξεκουραζόμουν στην σκηνή μας με την Βανέσα και τον Τάσο (ένα κοινό φίλο που είχε έρθει μαζί μας στην αποστολή) και ξαφνικά αρχίσαμε να τραγουδάμε παλιά ελληνικά τραγούδια. Μόνο από την σκηνή μας ακουγόταν φασαρία και φοβόμουν μήπως μας κάνουν παρατήρηση οι άλλοι ορειβάτες, παρόλα αυτά αρχίσαμε να ακούμε τα άλλα μέλη της αποστολής να σιγοτραγουδούν μαζί μας... είναι τόσο όμορφο να απολαμβάνεις τις μέρες στο βουνό, χωρίς άγχος για την κορυφή. Η κορυφή είναι μόνο το κερασάκι στην τούρτα και όχι αυτοσκοπός..

Ελμπρους: Στο Καύκασο απόλαυσα τις στιγμές του φαγητού. Είχαμε πολύ καλές επιλογές στο φαγητό και όλος ο κόσμος γύρω μου με παρακινούσε να φάω παραπάνω. Τι καλύτερο για μια γυναίκα... να απολαμβάνει το φαγητό χωρίς τύψεις...

[Advendure]: *Ποια ήταν η πιο δύσκολη στιγμή στην μέχρι τώρα πορεία του "A Woman can Be", τόσο όσο αφορά το τεχνικό κομμάτι της ανάβασης, όσο και της οργάνωσης του project;*

[Βανέσα & Χριστίνα]: Σαν δράση το "A Woman can Be" υπάρχει εδώ και λίγους μήνες. Η δημιουργία του όχι μόνο σαν ιδέα αλλά και σαν νομική οντότητα ήταν επιβεβλημένη γιατί σε ότι κάνουμε θέλουμε να υπάρχει διαφάνεια και εμπιστοσύνη. Το πιο δύσκολο κομμάτι είναι να ισορροπήσουμε μεταξύ αθλητικής προετοιμασίας, οργάνωσης του project αλλά και προβολής του. Αν και έχουμε μια ομάδα εθελοντών που μας στηρίζει πρέπει να κάνουμε πολλά πράγματα ταυτόχρονα από το να κάνουμε προπονήσεις, να πηγαίνουμε στην εφορία, να σχεδιάζουμε το υλικό που θα ανεβεί στη σελίδα μας, να αναζητούμε υποστηρικτές στην προσπάθεια μας και να οργανώνουμε την επόμενη αποστολή. Όλα αυτά σε συνδυασμό με τις υποχρεώσεις τις εργασιακές και τις οικογενειακές μας γεμίζει άγχος και έτσι γίνονται "δύσκολες" κάποιες στιγμές που βιώνουμε καθημερινά. Οι πιο δύσκολες βέβαια είναι όταν υπολογίζουμε μια θετική απάντηση σε ένα αίτημα υποστήριξης από κάποια εταιρεία για την υποστήριξη του σκοπού μας και η απάντηση είναι αρνητική.

[Advendure]: *Τι "βλέπετε" από την κάθε κορυφή που κατακτάτε στα πλαίσια του "A Woman can Be";*

[Βανέσα & Χριστίνα]: Βλέπουμε ένα καλύτερο κόσμο όπου τα όνειρα γίνονται πραγματικότητα.

THE NORTH FACE

[Advendure]: *Μιλήστε μας λίγο για την συνεργασία σας με τον Νίκο Μαγγίτση, ο οποίος σας καθοδηγεί στο "A Woman Can Be". Πως προέκυψε και πόσο σημαντική είναι η συμμετοχή του στην* *συνολική σας προσπάθεια;*

[Βανέσα & Χριστίνα]: Το 2015 στην Αργεντινή γνωρίσαμε το Νίκο (Μαγγίτση). Ήταν αρχηγός της αποστολής στην Ακονκάγκουα (υψηλότερη κορυφή της Ν. Αμερικής) και για εμάς ήταν στην αρχή ένα πρότυπο. Ορειβάτης λόγω ψυχής όχι λόγω επαγγέλματος και καταπληκτικός άνθρωπος. Σε αυτή την αποστολή γελάσαμε παρά πολύ, όλη η ομάδα ήταν δεμένη και αναπτύχθηκαν ισχυροί δεσμοί φιλίας κυρίως λόγω του Νίκου. Αυτό δεν είναι σύνηθες. Γενικά στις αποστολές οι οδηγοί αναλαμβάνουν μια ομάδα, κάνουν τη δουλειά τους ευχάριστα αλλά τυπικά και όταν περάσουν οι μέρες είτε έχεις επιτύχει το στόχο είτε όχι σε χαιρετούν ευγενικά και τέλος. Ο Νίκος δεν ήταν έτσι, ενδιαφερόταν για κάθε έναν από εμάς ξεχωριστά, στόχος του ήταν να ανέβουμε όλοι στην κορυφή και προσπαθούσε να εξασφαλίσει τις καλύτερες συνθήκες για όλη την ομάδα. Νομίζω ότι ο Νίκος μας έβαλε το μικρόβιο. Μας έλεγε ποσό σημαντικό είναι το ότι έχουμε τόσο καλή αντίδραση στο υψόμετρο (κοιμόμασταν καλά, τρώγαμε πολύ, είχαμε καλά επίπεδα οξυγόνου) και μας έδωσε με το προσωπικό του παράδειγμα την ιδέα. Όταν πλέον το αποφασίσαμε ότι αυτός είναι και ο δικός μας στόχος ήταν λοιπόν μονόδρομος να το συζητήσουμε με το Νίκο και να ζητήσουμε τη βοήθεια του.

[Advendure]: *Μέσα από την πολύ όμορφη ιστοσελίδα του "A Woman Can Be", μπορεί κάποιος να συνεισφέρει οικονομικά στην προσπάθεια. Πώς εξελίσσεται μέχρι στιγμής η βοήθεια, τόσο από απλούς ανθρώπους, όσο και από χορηγικές ενισχύσεις. Είστε ικανοποιημένες;*

[Βανέσα & Χριστίνα]: Είμαστε ακόμα στην αρχή. Έχουμε κάποια ανταπόκριση αλλά τα κόστη των αποστολών είναι μεγάλα. Η σημαντικότητα του να συνεισφέρουν έστω και με μικρά ποσά είναι πολύ μεγάλη για μας αφού η κίνηση είναι που μετράει. Στην Ελλάδα δεν είμαστε συνηθισμένοι σε τέτοιες ενέργειες αν δεν πρόκειται για έναν "θλιβερό" σκοπό. Όσον αφορά τις εταιρείες νομίζω ότι η δική μας προσπάθεια είναι δύσκολο να γίνει κατανοητή. Δεν πρόκειται για Ενέργεια Κοινωνικής Ευθύνης αλλά ούτε και αμιγώς για ενέργεια Μάρκετινγκ/Προώθησης και κάπου εκεί δυσκολεύουν τα πράγματα...

[Advendure]: *Με το "A Woman Can Be" θέλετε να περάσετε το μήνυμα σε κάθε άνθρωπο να ακολουθεί τα όνειρα του, όσο και να φαίνονται δύσκολα και ακατόρθωτα. Η προσπάθεια σας είναι ένα έμπρακτο παράδειγμα μιας τέτοιας φιλοσοφίας. Άραγε πόσο έχει αλλάξει η καθημερινότητα και η ψυχολογία της Βανέσας και της Χριστίνας, τώρα που το συνολικό project έχει ήδη προχωρήσει για τα καλά;*

[Βανέσα]: Μέσα μου αισθάνομαι ότι υπάρχουν δυο αντίθετες δυνάμεις. Άλλες φορές νιώθω ευάλωτη και άλλες φορές πολλή δυνατή, ότι μπορώ να κατακτήσω τον κόσμο.

[Χριστίνα]: Είναι όμορφο να είσαι μέλος μια ομάδας, πλέον δεν είμαι μόνο εγώ και η Βανέσα, αυτό μου δίνει δύναμη και μια σιγουριά ότι θα τα καταφέρουμε. Βέβαια νιώθω και χρέος να προσπαθήσω παραπάνω ώστε να μην απογοητεύσω όσους μας πίστεψαν και μας στήριξαν.. Είναι ένα επιπλέον κίνητρο...

[Advendure]: *Ένα συλλογικό project απαιτεί αρμονία μεταξύ των ανθρώπων που το απαρτίζουν, αλλά και συμπληρωματικές ικανότητες που συνολικά κάνουν την ομάδα πιο δυνατή. Μιλήστε μας λίγο για το δικό σας "δέσιμο" καθώς και για το σε ποια σημεία συμπληρώνει η μία την άλλη.*

[Βανέσα]: Νομίζω ότι έχουμε πολλά κοινά σημεία. Όταν βλέπω τη Χριστίνα είναι σαν να βλέπω τον εαυτό μου πριν από 10 χρόνια. Είμαστε σε διαφορετική φάση ζωής αλλά οι ομοιότητες στο χαρακτήρα μας είναι αυτές που μας δένουν. Πολλές φορές αισθάνομαι ότι είμαστε σαν συγκοινωνούντα δοχεία: τις στιγμές που αισθάνομαι αδύναμη έρχεται η Χριστίνα και σαρώνει τα πάντα με μια απίστευτη ενέργεια ενώ άλλες φορές το αντίθετο.

[Χριστίνα]: Το πρώτο πράγμα που μας έφερε κοντά ήταν ο "τύπος" της δουλειάς μας, αγαπάμε και η δυο την δουλειά μας και έχουμε μια "εμμονή" με τους στόχους... Επομένως το project management και η κατάκτηση στόχων δεν άργησε από την καθημερινότητα στην δουλειά να περάσει και στην διασκέδαση μας και στο βουνό.Είναι δύσκολο να περνάς τόσες ώρες σε δύσκολες συνθήκες με ένα άτομο, και όμως μέχρι στιγμής έχουμε ταιριάξει απόλυτα υποστηρίζοντας η μία την άλλη στις δύσκολες στιγμές. Με έναν μαγικό τρόπο όταν η μία από τις δύο μας δυσκολεύεται ή περνάει δύσκολη στιγμή, είναι η δυνατή στιγμή της άλλης ώστε πάντα σαν σύνολο να βρίσκουμε την δύναμη και να συνεχίζουμε...

[Advendure]: *Χριστίνα, διαβάζουμε ότι από την θάλασσα βρέθηκες στα βουνά για να ξεπεράσεις την υψοφοβία σου. Τελικά, ο μόνος τρόπος για να ξεπεράσεις ένα εμπόδιο είναι να το* *αντιμετωπίσεις;*

[Χριστίνα]: Ναι, σίγουρα ναι. Συνηθίζουμε να αποφεύγουμε τους φόβους μας ή να αναβάλουμε την αντιμετώπιση τους αλλά με αυτό τον τρόπο γιγαντώνονται... Όταν αποφάσισα να "δουλέψω" πάνω σε αυτό δεν φανταζόμουν ποτέ ότι θα ονειρεύομαι τον εαυτό μου στην κορφή του Έβερεστ. Δεν σημαίνει ότι το ξεπέρασα αλλά σίγουρα πλέον το ελέγχω. Δεν είναι εμπόδιο στο να ζήσω νέες εμπειρίες αλλά μια συνεχής διαδικασία να διευρύνω τα όρια μου, που μέσα από αυτή νιώθω πιο δυνατή.

[Advendure]: *Βανέσα, είσαι διευθύντρια marketing σε πολυεθνική εταιρία. Τελικά είναι πιο δύσκολο να διαχειριστείς τα βουνά ή τους ανθρώπους;*

[Βανέσα]: Τους ανθρώπους σίγουρα. Τα βουνά είναι πάντα εκεί και σε περιμένουν σιωπηλά. Οι άνθρωποι μιλούν πολύ και δεν έχουν υπομονή και καρτερία.

[Advendure]: *Τα βουνά είναι ελευθερία αλλά και πρόκληση. Τι είναι αυτό που σας καλεί σε αυτά;*

[Βανέσα]: Το γνωστό Μότο "Mountains are calling and I must go"

[Χριστίνα]: Για μένα ξεκίνησε σαν μια πρόκληση να ξεπεράσω την φοβία μου για τα ύψη αλλά σύντομα από πρόκληση έγινε τρόπος ζωής... Είναι ο τρόπος που αντλώ δύναμη για όλους τους τομείς της ζωής μου. Απλά δεν μπορώ να κάνω αλλιώς.

[Advendure]: *Επόμενος στόχος είναι η Ωκεανία και το Carstensz Pyramid (4.884m), το φετινό καλοκαίρι. Πως πάνε οι ετοιμασίες; Πότε θα επιχειρηθεί η προσπάθεια; Δώστε μας τις πρώτες πληροφορίες για αυτή την ανάβαση.*

[Βανέσα]: Θα πάμε μόλις κλείσουν τα σχολεία (χαχα) αυτό είναι το μόνο σίγουρο. Μέχρι τώρα έχουμε πάρει προσφορές από γραφεία και άμεσα θα επιλέξουμε αυτό που θα εμπιστευτούμε ώστε να κλείσουμε τα εισιτήρια μας.

[Χριστίνα]: Μέσα στο επόμενο 10ήμερο πρέπει να έχουμε κλείσει όλες τις λεπτομέρειες. Αυτό που θα προσπαθήσουμε είναι να προγραμματίσουμε μέρα κορυφής στα γενέθλια μου (1/7). Έχουμε μια φήμη με την Βανέσα, ότι όταν είμαστε μαζί στο βουνό δεν έχει ποτέ κακό καιρό, όταν πάλι είναι η ημέρα των γενεθλίων ή των γιορτών μας ο καιρός μας κάνει πάντα το χατίρι…τουλάχιστον μέχρι στιγμής.

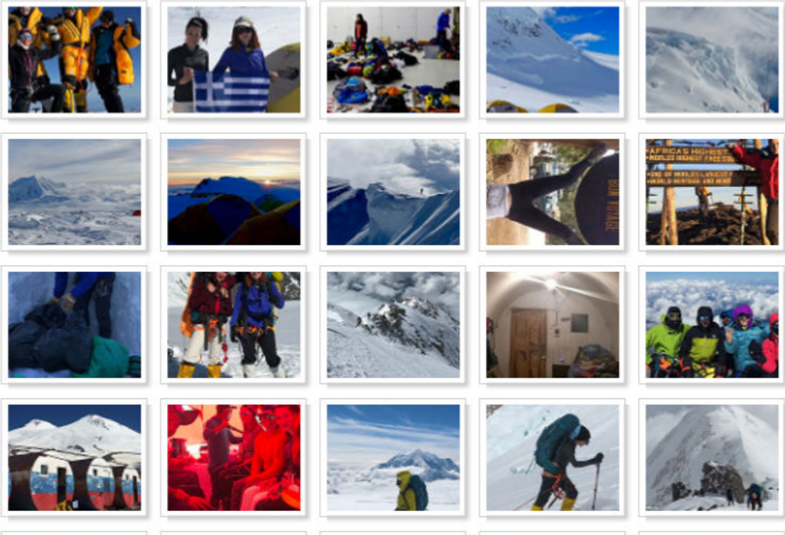Δημήτρης Τρουπής